

De casus is ontstaan toen mijn tante onterecht gediagnosticeerd werd met Lewy Body-dementie. Vanwege wet- en regelgeving kwam ze tijdelijk (tot de second opinion gedaan was) op de gesloten afdeling van Nieuwenhagen terecht. Eenmaal op de gesloten afdeling werd, zonder tussenkomst van het CIZ, het ZZP naar 7 verhoogd: <https://www.trouw.nl/binnenland/bij-aanvraag-voor-langdurige-zorg-gaat-het-vaker-mis-dan-het-ciz-meldt~b97be1b1/?referrer=https%3A%2F%2Fwww.google.nl%2F&fbclid=IwAR07T5-cWpWzvBgEXDr3d86KSqXBajknQHv2s1nWN86Fzm8eQ4mB2uKneaM>

Er was geen transparantie, geen passende zorg, geen adequate zorg, geen afstemming, geen behandelplan en geen dagbesteding. Tante hoorde daar absoluut niet thuis, ze zat opgesloten, zocht voldoening en wilde graag helpen, iets om handen hebben maar naast dat er niets aangeboden werd (er was geen dagbesteding), werd ze constant afgerekend op vermeend foutief gedrag.

Haar behandeling bestond uit een rood/groene kaart (rood: stil zitten en groen: bewegen), de kaart, die constant op rood stond, moest ondanks onze smeekbedes blijven hangen.

De second opinion werd belemmerd, tante mocht niet bij mij in huis komen wonen of naar een andere zorgaanbieder en ze kreeg zonder overleg/toestemming van mij, haar vertegenwoordiger/mentor, onnodige medicatie toegediend.

Toen ik daar over klaagde heeft BrabantZorg haar onder valse voorwendsels en zonder overleg/toestemming, overgeplaatst naar een andere vrijwel onbereikbare regio met als doel haar te isoleren.

Vervolgens heeft BrabantZorg middels meened en valsheid in geschrifte een mentor en bewindvoerder van Reeling aan laten stellen.

Ik ben daar mee naar de media gegaan, mijn verhaal staat o.a. hier:

<https://www.groene.nl/artikel/die-man-kent-onze-zoon-helemaal-niet>

Tante werd ernstig geestelijk en lichamelijk mishandeld, verkeerd behandeld en financieel kaalgeplukt. De adviezen van een psychiater en een geriater zijn door BrabantZorg in de wind geslagen, tante kreeg medicatie toegediend die zij niet mocht hebben en waarvan zij heel erg veel pijn ondervond.

Vertrouwen in de hulpverlener en naleving van patiëntenrechten is van groot belang maar van een vertrouwensrelatie was vanaf het begin af aan geen sprake maar niemand heeft er zich, ondanks alle klachten, ook maar iets van aangetrokken.

Ondanks dat de doelstelling van de Wkkgz is om middels een laagdrempelige en effectieve behandeling van klachten de positie van cliënten te versterken, loop ik al jaren bij BrabantZorg tegen dichte deuren aan.

Dit is mijn bijdragen aan de consultatie: <https://www.internetconsultatie.nl/zwijgcontracten/reactie/5fb7eb41-1f76-4a89-85ff-991b79046f27>

5.1.2e

heeft niets met mij afgestemd, ze is door het CTG op haar vingers getikt maar ging op oude voet verder. <https://www.verenso.nl/magazine-april-2018/no-2-april-2018/praktijk/contact-met-patient-en-vertegenwoordiger-hoort-bij-de-regiefunctie-als-specialist-ouderengeneeskunde>

Via de Wob ben ik te weten gekomen dat BrabantZorg locatie Nieuwenhagen en de Nieuwe Hoeven de calamiteiten niet bij IGJ gemeld heeft. Naast dat tante mishandeld werd, was de medicatieveiligheid niet in orde. Tante kreeg laat op de avond en terwijl ze al in bed lag, zonder toestemming van mij (haar vertegenwoordiger/mentor) medicatie toegediend zodat ze haar medebewoners 's-nachts niet om hulp hoorde roepen, hulp die

overigens niet kwam. Vanwege de medicatie is tante diverse keren gevallen en heeft daarbij ernstig letsel opgelopen, deze calamiteiten hadden wettelijk gezien gemeld moeten worden.

Mijn tante is meerdere keren mishandeld. Op een middag trof ik mijn tante ernstig mishandeld aan en omdat ze niet geholpen was door het personeel van haar eigen afdeling, heb ik 5.1.2e ingeschakeld.

5.1.2e is een van de velen die met de zorg gestopt is vanwege: 'Allesbepalende incidenten op de werkvloer. Over medicatie, agressie tegen cliënten en onderling gekonkel'
<https://www.ed.nl/brabant/zij-stopte-hij-wil-nooit-anders-en-zij-moet-nog-beginnen-een-vertrekker-volhouder-en-nieuwkomer-over-de-leegloop-in-de-zorg~a8d4e435/>

Om de ernstige ouderenmishandeling te verdoezelen, werd mijn tante tot aan haar dood, 5 jaar lang, geïsoleerd: ze mocht geen bezoek of post ontvangen, geen post versturen en niet (beeld)bellen. Alle vormen van contact werden haar geweigerd, niet alleen ik maar ook haar vriendinnen of haar eigen kapster en pedicure waren niet welkom.

Tante is op 2 januari 2021 overleden, haar stoffelijk overschot was zoek en haar kamer met spoed ontruimd.

Dit komt waarschijnlijk bij u als ongelooflijk over maar het is helaas echt waar.

Ik heb haar gevonden en op mijn verzoek heeft 5.1.2e een obductie uitgevoerd.

Kortweg gezegd komt het er op neer dat nu ik middels medisch dossier, obductie en bankafschriften aan kan tonen dat diagnose fout was en tante mishandeld en verkeerd behandeld is, ik nog steeds niet gehoord wordt.

Kortweg gezegd komt het er op neer dat mijn tante op kosten van de overheid geïsoleerd, mishandeld, verkeerd behandeld en kaalgeplukt is.

Hoe kan je Nederland een verzorgingsstaat of rechtsstaat noemen als kwaadwillenden hier vrij spel hebben en zelfs gefaciliteerd worden door diezelfde overheid?